

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand m.v. (Betalning for varig hjemmehjælp og præcisering af kommunernes forpligtelse til at sørge for døgntilbud).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/10 91. Første behandling 10/10 91. Betænkning 16/6 92. Anden behandling 17/6 92. Tillægsbetænkning 17/6 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af Tom Behnke (FP) og Kirsten Jacobsen (FP).

Formanden:

Disse ændringsforslag er omtrykt den 19. juni og kan derfor kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Det har været noget besværligt at komme til at stille ændringsforslag til dette forslag.

For det første har vi bedt om teknisk bistand i Socialministeriet og fået oversendt svar på spørgsmål, som skulle indeholde den vejledning, folketingsudvalg normalt får fra ministerier, men i stedet gående ud på, at da forligspartierne havde lavet nogle ændringsforslag, var der ingen grund til at komme med nogen bistand.

Dernæst fik vi nogle forslag til ændringsforslag, der for at sige det mildt var de rene Anders And-forslag, som ville have gjort dette parlament totalt til grin, hvis man var kommet i den situation, at de var blevet vedtaget.

Til slut var Fremskridtspartiet i den situation, at vi måtte bede om nye forslag. Vi måtte oven i købet sige: Vi kan ikke bruge det, de laver i Socialministeriet. Vær venlig at sende det rundt om Justitsministeriet, inden det kommer tilbage.

Alligevel skal vi opleve, at vi får nogle ændringsforslag over, som selv efter at have været i Justitsministeriets Lovafdeling er forkerte. Det er grunden til, at formanden for et øjeblik siden måtte meddele Folketinget, at der forelå et omtryk. Det viser noget om det lovsjusk, dette lovforslag er udsat for. Når det kan ske på dette område, kan man spørge sig selv, hvor mange andre fejl der er i dette forslag, for det er en kendsgerning, at det kun har været realitetsbehandlet i to korte møder.

Fremskridtspartiet har været tvunget til at stille disse ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, fordi man, på trods af hvad der er sædvane i udvalgene, ikke kunne vente på ændringsforslag, når Fremskridtspartiet ikke var med i forligskredsen. Tillægsbetænkningen skulle afgives, og så kunne oppositionen stille sine forslag uden for tillægsbetænkningen. Det er begrundelsen.

Ændringsforslagene går i deres korthed ud på tre ting, som skulle prøve at rette op på de værste skævheder, Fremskridtspartiet har kunnet finde på dette område.

Det ene er, at formuer, som ved lovgivning eller testamentariske bestemmelser er bundet således, at hverken kapital eller rente kan røres, ikke skal give anledning til, at man af den grund skal betale for hjemmehjælpen.

Det andet er, at folk ikke skal stilles forskelligt, uanset om de har investeret deres penge i et parcelhus eller de har valgt at bo i en lejlighed og have et sommerhus. Vi synes, det er en rimelig ligestilling, at man siger til pensionisterne: I må have én bolig, som ikke tæller med. Hvis I har valgt et sommerhus, er det o.k. for os. Har I valgt et helårshus, er det også o.k. for os, så længe formuegrænserne bliver overholdt.

Den tredje del af vores ændringsforslag er et forsøg på at lave en ligestilling med det, der gælder, når man tildeler pensionister boligydelse. Det er sådan, at hvis man som pensionist ægtepar bebør en 3-værelses-lejlighed, der ikke er for stor arealmæssigt, og reglerne for at få boligydelse i øvrigt er opfyldt, får man fuld boligydelse. Hvis den ene af ægtefællerne kommer på plejehjem eller dør, vil den, der bliver tilbage, fortsat kunne blive boende i lejligheden på samme betingelser som før. Man tvinger altså ikke 85-87-årige mennesker til at flytte ud af en lejlighed, de har boet i i 50 år,